

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 247/08-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. októbra 2008 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa vo veci návrhu Ing. M. V., B., zastúpeného advokátom Mgr. J. V., B., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/131/07-K z 31. januára 2008 takto

r o z h o d o l :

Rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/131/07-K z 31. januára 2008 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) prijal uznesením č. k. II. ÚS 247/08–8 z 5. júna 2008 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) na ďalšie konanie návrh Ing. M. V., B. (ďalej len „navrhovateľ“), na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) sp. zn. VP/131/07-K z 31. januára 2008 podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon“) v spojení s § 73a a §73b zákona o ústavnom súde.

Navrhovateľ v návrhu okrem iného uviedol:

«Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií svojim rozhodnutím č. VP/131/07-K zo dňa 31. 01. 2008 (ďalej len „Rozhodnutie“) konštatoval, porušenie povinnosti navrhovateľa definovanej v čl. 7 ods. 1 UZ a uložil mu pokutu v sume zodpovedajúcej mesačnému platu verejného funkcionára a to vo výške 18.761,- Sk.

Navrhovateľ uvedené Rozhodnutie výboru žiada preskúmať zo strany ústavného súdu z dôvodu pochybností o jeho zákonnosti a dôvodnosti z nasledujúcich dôvodov:

Navrhovateľ bol menovaný do funkcie predsedu dozornej rady spoločnosti S., š. p. v súlade s § 59 ods. 2 zákona č. 307/2004 Z. z. v platnom znení. Podľa uvedeného ustanovenia zamestnanec v štátnej službe nie je oprávnený zastávať funkcie v orgánoch obchodných spoločností pokiaľ nie je do takejto funkcie nominovaný svojim zamestnávateľom. V prípade ak je do takejto funkcie nominovaný svojim zamestnávateľom, je povinný tieto funkcie zastávať bezodplatne. O uvedený prípad išlo aj pri menovaní navrhovateľa do funkcie predsedu dozornej rady spoločnosti S., š. p. Navrhovateľ uvedenú funkciu prijal na požiadavku svojho zamestnávateľa Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií SR, pričom jeho pôsobenie v tejto funkcii ex lege nebolo odmeňované. Navrhovateľ, tiež splnil svoju povinnosť podľa čl. 7 UZ a do 30 dní odo dňa ustanovenia do uvedenej funkcie oznámil túto skutočnosť, pričom toto oznámenie odovzdal na osobnom úrade Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií SR (ďalej len „MDPaT SR“). Po obdržaní výzvy Odporcu o začatí konania pre porušenie čl. 7 UZ Navrhovateľ informoval Odporcu, že oznámenie podal na osobnom úrade v MDPaT SR a zároveň ho opätovne doručil Odporcovi.

Odporca napriek uvedenej skutočnosti ako aj napriek skutočnosti, že Navrhovateľ vykonáva verejnú funkciu bezodplatne rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku Rozhodnutia.

Navrhovateľ zastáva názor, že práve inštitút schvaľovania Rozhodnutia 3/5 väčšinou pléna Odporcu má smerovať k tomu, aby bola odstránená neprimeraná tvrdosť UZ v prípadoch, kedy sa uloženie sankcie jednoznačne miňa účelu zákona.

Navrhovateľ sa zároveň domnieva, že regulácia UZ viaže uloženie sankcie na existenciu platu za výkon verejnej funkcie tak, že sankcia sa určuje ako určitý násobok poskytovaného platu. Aj v prípade postupu podľa čl. 9 bod 16 sa predpokladá, že určitý plat za výkon funkcie poskytovaný je. V prípade navrhovateľa však plat za výkon funkcie predsedu dozornej rady poskytovaný nebol a navrhovateľ funkciu vykonával bezodplatne. Z uvedeného dôvodu uloženie finančnej sankcie vo výške určenej v Rozhodnutí pôsobí na navrhovateľa neprimerane tvrdo.»

K návrhu navrhovateľa sa vyjadril predseda výboru G. G. podaním sp. zn. VP/131/07-K z 1. júla 2008, v ktorom okrem iného uviedol:

«Navrhovateľ vo svojom návrhu na preskúmanie napadnutého rozhodnutia namieta, že bol do uvedenej verejnej funkcie predsedu dozornej rady spoločnosti S., š. p. B. menovaný svojim zamestnávateľom Ministerstvom dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky a ako štátny zamestnanec ju vykonáva bezplatne. Predmetné oznámenie podal v lehote 30 dní na osobnom úrade Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky a po začatí konania i Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií.

Ďalej spochybňuje, či bolo uznesenie výboru prijaté v súlade s čl. 9 ods. 9 ústavného zákona potrebnou 3/5 väčšinou prítomných členov výboru. Namieta tiež spôsobom určenia výšky pokuty podľa čl. 9 ods. 16 ústavného zákona vo výške priemernej nominálnej mzdy v hospodárstve Slovenskej republiky a tvrdí, že jeho použitie je možné len ak je za výkon verejnej funkcie poskytovaný určitý plat. Spôsob určenia pokuty v rozhodnutí Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií podľa čl. 9 ods. 16 považuje za neprimerane tvrdý a žiada napadnuté rozhodnutie zrušiť. ...

S uvedeným názorom ako účastník konania nesúhlasíme a tvrdíme, že Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií v predmetnej veci rozhodol na základe úplne zisteného skutkového stavu a vecne správne a to z týchto dôvodov:

1. k výhrade navrhovateľa, že predmetné oznámenie podal svojmu zamestnávateľovi

uvádzame, že je nesporné, že verejný funkcionár nepoznal svoje povinnosti podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona a preto došlo k porušeniu uvedeného ustanovenia ústavného zákona. S poukazom na známu právnu zásadu „Ignorantia legis non excusat“ konštatujeme, že uvedená obrana nie je právne relevantná a nie je dôvodom pre zbavenie zodpovednosti verejného funkcionára za porušenie ústavného zákona;

2. i keď nám nie je známy dôvod pre pochybnosti o tom, či výbor prijal predmetné uznesenie o uložení sankcie potrebným počtom hlasov členov výboru konštatujeme opak, keď na návrh uloženia pokuty hlasovalo 13 poslancov z 13 prítomných poslancov; dôkaz: výpis zo zápisnice Výboru NR SR pre nezlučiteľnosť funkcií z 31. 3. 2008 ku konaniuč.VP/131/07-K

3. rovnako právne irelevantné je tvrdenie navrhovateľa o nesprávnom postupe pri uložení sankcie podľa čl. 9 ods. 16 ústavného zákona; ústavný zákon počíta i s prípadmi, keď verejný funkcionár má nižší príjem ako je priemerná nominálna mzda v hospodárstve Slovenskej republiky (vrátane nulového príjmu) a preto upravuje výšku sankcie práve vo výške, aká bola uložená verejnému funkcionárovi v tomto konaní. Uvedený plat bol o. i. ustálený i rozhodovacou praxou Ústavného súdu Slovenskej republiky pri preskúvaní rozhodnutí v konaniach podľa čl. 10 ústavného zákona. ...

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujeme, aby Ústavný súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/131/07-K z 31. januára 2008 potvrdil a nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania.»

K stanovisku výboru sa vyjadril právny zástupca navrhovateľa listom z 24. júla 2007, v ktorom okrem iného uviedol:

«Navrhovateľ sa v celom rozsahu pridrža svojho podania zo dňa 25. 04. 2008.

Odporca vo svojom vyjadrení v rozpore s návrhom navrhovateľa tvrdí, že navrhovateľ spochybnil kvórum, ktorým bolo prijaté rozhodnutie o uložení sankcie navrhovateľovi. Uvedené tvrdenie nie je obsiahnuté v podaní navrhovateľa. Navrhovateľ poukázal, že práve inštitút schvaľovania uloženia sankcie výborom má zaručiť primeranú aplikáciu zákona č. 357/2004 Z. z. v platnom znení (ďalej len „UZ“).

Navrhovateľ si tiež dovoľuje poukázať, že z rozhodovacej praxe ústavného súdu v obdobných prípadoch došlo k potvrdeniu sankcie najmä v prípadoch, keď sa jednalo o výkon platnej funkcie, ale dĺžka výkonu funkcie bola kratšia ako to vyplýva z UZ.»

II.

Z obsahu návrhu a jeho príloh, z vyjadrenia účastníkov konania, ako aj z obsahu predložených listinných dôkazov obsiahnutých v spise týkajúcom sa konania vedeného výborom proti navrhovateľovi ústavný súd zistil tento skutkový stav relevantný na posúdenie veci:

1. Navrhovateľ bol 1. novembra 2007 menovaný do funkcie predsedu dozornej rady spoločnosti S., š. p., B. (ďalej len „spoločnosť“).

2. Výbor na 13. schôdzi v konaní vedenom pod sp. zn. VP/131/07-K uznesením č. 512 z 5. decembra 2007 podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona začal proti navrhovateľovi konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov za porušenie povinnosti podať písomné oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov (ďalej len „oznámenie“) podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona do 30 dní od ujatia sa výkonu verejnej funkcie, pretože navrhovateľ predmetné oznámenie dosiaľ nepodal (navrhovateľ bol menovaný do funkcie 1. novembra 2007 a oznámenie mal podať do 1. decembra 2007).

3. Oznámenie o začatí konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov za porušenie povinnosti podať písomné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona s uvedeným uznesením bolo zaslané navrhovateľovi listom predsedu výboru zo 7. decembra 2007, prevzatým 20. decembra 2007, s výzvou, aby sa k nemu navrhovateľ vyjadril.

4. Navrhovateľ sa k výzve vyjadril podaním z 21. decembra 2007, v ktorom výboru oznámil, že k zanedbaniu povinnosti došlo nedopatrením z neznalosti, pretože uvedené

oznámenie podal u svojho zamestnávateľa, t. j. na osobnom úrade Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky, čím považoval svoju povinnosť za splnenú.

5. Rozhodnutím sp. zn. VP/131/07-K z 31. januára 2008 (vyhotoveným 17. marca 2008) výbor konštatoval, že navrhovateľ ako verejný funkcionár (predseda dozornej rady spoločnosti) porušil povinnosť podať oznámenie v súvislosti s ujatím sa verejnej funkcie k 1. decembru 2007, za čo mu uložil pokutu v sume zodpovedajúcej mesačnému platu verejného funkcionára, t. j. v sume 18 761 Sk.

Výška mesačného platu verejného funkcionára bola stanovená v súlade s čl. 9 ods. 16 ústavného zákona vo výške priemernej nominálnej mesačnej mzdy v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok (t. j. rok 2006), keďže verejný funkcionár v tomto období ešte nevykonával uvedenú funkciu a, samozrejme, nepoberal za ňu ani mzdu na účely určenia výšky pokuty podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona. Výška pokuty bola uvedená v rozhodnutí v súlade s listom ministerky práce, sociálnych vecí a rodiny č. 7677/07-11/1 zo 7. marca 2007.

6. Rozhodnutie výboru sp. zn. VP/131/07-K z 31. januára 2008 (vyhotovené 17. marca 2008) bolo navrhovateľovi doručené 29. marca 2008.

III.

Podľa čl. 3 ods. 1 ústavného zákona verejný funkcionár je na účely tohto ústavného zákona každý, kto vykonáva funkciu uvedenú v čl. 2 ods. 1 ústavného zákona. Na účely čl. 7 a čl. 8 a na účely konania, ak sa porušili povinnosti podľa čl. 7 a čl. 8, sa osoba, ktorá vykonávala verejnú funkciu považuje za verejného funkcionára aj v období jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie.

Podľa čl. 2 ods. 1 písm. zj) v spojení s čl. 3 ods. 1 ústavného zákona je verejným funkcionárom aj ten, kto vykonáva funkciu člena výkonného výboru fondu. Tento verejný funkcionár podáva písomné oznámenie určenému výboru.

Podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákon verejný funkcionár je povinný do 30 odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, a počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok.

Podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona začne výbor konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov (ďalej len „konanie“) z vlastnej iniciatívy, ak jeho zistenia nasvedčujú tomu, že verejný funkcionár v oznámení podľa čl. 7 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje alebo že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom.

Podľa čl. 9 ods. 3 druhej vety ústavného zákona ak sa konanie začína z vlastnej iniciatívy orgánu príslušnému podľa odseku 1 (t. j. výboru, pozn.), konanie je začaté dňom, keď orgán podľa odseku 1 urobil prvý úkon voči verejnému funkcionárovi, proti ktorému sa vedie konanie.

Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10.

IV.

Navrhovateľ sa so svojím návrhom domáhal, aby ústavný súd preskúmal rozhodnutie výboru z dôvodu pochybností o jeho zákonnosti a dôvodnosti z dôvodov uvedených v jeho návrhu z 25. apríla 2008 doručenom ústavnému súdu 30. apríla 2008.

Vo vzťahu k tvrdeniu navrhovateľa o nesprávne vypočítanej výške uloženej pokuty ústavný súd po preskúmaní získanej dokumentácie dospel k názoru, že výška uloženej pokuty bola výborom vypočítaná správne, v súlade s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona.

Sťažovateľ vo svojom návrhu ďalej uvádza, že si svoju povinnosť odovzdať oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona do 30 dní od ujatia sa výkonu verejnej funkcie splnil odovzdaním tohto oznámenia u svojho zamestnávateľa, t. j. na osobnom úrade Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky, a po doručení výzvy výboru zaslaním oznámenia aj jemu.

Ústavný súd konštatuje, že navrhovateľ si ako verejný funkcionár odovzdaním oznámenia svojmu zamestnávateľovi, a nie výboru nesplnil svoju povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona, ním uvedená obrana nie je právne relevantná a nie je dôvodom zbavenia sa zodpovednosti verejného funkcionára za porušenie ústavného zákona.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že po preskúmaní rozhodnutia výboru sp. zn. VP/131/07-K z 31. januára 2007 nezistil žiadne dôvody na jeho zrušenie, a preto ho podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2008